

Suomea ja suomalaisuutta voidaan määrittää myös erilaisilla symboleilla, joista oheinen piirros on loistava esimerkki.

Kolumni - Olen suomalainen mutta olenko ylpeä siitä?

6.12.2019 14.20

Monissa maissa, kuten täällä Espanjassa, ihmisillä on vahva ylpeys omasta kotimaastaan. Espanjalaisten mielestä heidän maansa on maailman paras, heidän ruokansa on maailman parasta, heidän kielensä on niin maailmalaajuinen, että kaikki tv-ohjelmat ja elokuvatkin pitää käänntää espanjaksi, heidän rantansa ovat maailman hienoimmat ja heidän viininsä ja juustonsa maailman parhaita.

Kotiseutuylpeys korostuu vielä kun mennään eri alueille - Galician pohjoisimmasta kärjestä tänne Kanarian eteläisimpään kärkeen. Jokaisen mielestä juuri heidän alueensa on se paras. Ja nämä todetaan rinta rottingilla, ilman pienintäkään sarkasmin häivää.

Monesti suomalaisilta kun kysytään, että mistä sinä olet kotoisin niin tulee epäselvää muminaa että mmmmmSuomestamm. Jostain syystä Suomi ja suomalaisuus koetaan jotenkin asioiksi, joita pitäisi hävetä. No, Suomi ei ehkä ole maana kovin kiinnostava tai mediaseksikäs, ainakaan suomalaisten mielestä. Mutta monen ulkomaalaisen mielestä Suomi on hyvinkin mielenkiintoinen, kiinnostava ja eksoottinen maa, jossa kaiken lisäksi on ihmisillä hyvä elää. No, ehkä sää ei ole maailman paras mutta monessa muussa asiassa Suomi voi olla itsestään ylpeä.

Ja suomalaiset voivat olla ylpeistä Suomesta. Ja siitä, että ovat suomalaisia. Itse en ehkä tuntenut suurtakaan ylpeyttä suomalaisuudesta kun aikoinani lähdin maailmalle mutta vuodet maailmalla ovat opettaneet monta asiaa. Ja nyt voi kyllä ylpeästi todeta olevani suomalainen ja että Suomi on hieno maa.

En edes voisi kuvitella, että hankkisin vaikkapa espanjan kansalaisuuden vaikka siihen olisi mahdollisuus. Viimeksi kun kävin uusimassa residencia-korttiani täällä Kanarialla ja asian kanssa oli hieman byrokraattisia ongelmia niin poliisi totesi, että miksi et hae kansalaisuutta. Olisi kuulemma paljon helpompaa. Gracias, kiitos vain. Mutta kun minä en halua olla espanjalainen. Vaikka täällä asunkin. Minä olen suomalainen ja sellaisena haluan pysyä. Ei suomalaisuutta minusta niin vain pyyhitä pois.

Kun ihmisille maailmalla kertoo, että on kotoisin Suomesta, se herättää erilaisia reaktioita riippuen siitä, että missä päin ollaan. Monille Suomi on sellainen aika neutraali maa, josta ei välttämättä edes kauheasti tiedetä eikä siitä kenelläkään yleensä ole mitään negatiivista sanottavaa. Paitsi tietysti sen, että siellä on kauhean kylmä! Jääkarhuja ja kaikkea... Miten siellä pystyy elämään? Ja vielä suurempia kauhisteluja saa siinä vaiheessa kun kertoo, että mikä on kaamos ja miten talvella saattaa lämpötila laskea -30 asteeseen.

Kaikkeenhan tottuu, sanotaan... Ja kun kodit ovat mukavan lämpöisiä niin ei haittaa vaikka ulkona paukkuisi pakkakanen. Toista se on esim. täällä Kanarialla jossa saa kaivaa villasukat esille kotona kun lämpötila laskee 20 asteen alapuolelle - sen verran kylmiä, kosteita ja huonosti rakennettuja ovat täällä talot. Ihmiset todellakin kummastelevat kun sanon, että Suomessa monissa kodeissa on esim. lattialämmitys ja sisällä voi olla vaikka paljain varpain kun ulkona on 30 astetta pakkasta. Sitä eivät tahdo täällä uskoa.

Ne taas, jotka ovat perehtyneet tuohon pieneen pohjoiseen maahamme ehkä hieman perusteellisemmin, saattavat todeta että wau - siellä on kyllä todella upea luonto. Moni espanjalainen yleensä ottaa sään lisäksi tuon luonnon esille. Suomalainen luonto ja sen koskemattomuus on monille jotain ainutlaatuisia. Ihmiset hämmästelevät sitä, että miten vapaasti voi luonnossa kulkea (jokamiehen oikeudet) ja miten siistiä ja turvallista on joka puolella.

Monille esim. Karhunkierros on tuttu ja lukuisien tiedän käyneen sen vaeltamassa. Joku mainitsee revontulet. Ja joskus jopa koulutus on mainittu. Mutta esim. Lappia tai joulupukkia ei ole kukaan vielä osannut nimetä. Muumitkin tiedetään paremmin. Eli voisin sanoa, että hieman olisi valtion matkailutoimistolla vielä parantamisen varaa. Toki viime vuosina Lappi on noussut todelliseksi in-kohteeksi ympäri maailmaa ja myös espanjalaiset ovat siitä yhä kiinnostuneempia. Tänäkin talvena Espanjasta suuntaa suorita charter-koneita Lapin ihmeitä ihmettelemään.

Meillä suomalaisilla on yleensä myös varsin hyvä maine maailmalla - meitä pidetään luotettavina, rauhallisina, rehellisinä, hiljaisina ja edistyksellisinä. Myös Suomen maine on samanlainen. Eivät ihmiset ala päivittelemään, että miten korruptoitunut maa se onkaan tai että miten vaikea siellä on elää ja tulla toimeen.

Ei toki Suomikaan täydellinen ole mutta sellaista paikkaa tuskin edes löytyy. Mutta niihin Suomen ja suomalaisten heikkouksiinkin tulee suhtautua tietyllä "huumorilla". Faktahan on esim. se, että suomalainen juomakulttuuri on lähes maailmankuulua mutta täytyyhän sitä Finlandia Vodkan mainetta jotenkin maailmalla ylläpitää :-). Kyllä lukuisat espanjalaiset ystäväni ovat muistaneet mainita, että tehän juotte vodkaa ihan raakana! Ja sitten on ihmetelty, että senkö avulla talvella pystyy menemään ulos - saa vähän sisäistä lämmikettä... Ja kalsarikännit - siitäkin on jaksettu kysellä :-). Espanjalaisista se on jotain tosi eksoottista koska täällä juominen tapahtuu aina, siis ihan aina, muiden seurassa.

Ehdottomasti tätä erikoisuutta pitäisi tarjota Suomessa myös matkailijoille. Nyt vain rustaamaan Kalsarikänni [kʌl-sʌ-ri-kæn-ni] -pakettia Lapin turisteille (ja miksei muillekin) myytäväksi :-). Siinä on sitä suomalaista eksoottisuutta koettavaksi kaiken maailman poroajeluiden ja moottorikelkkasafareiden lisäksi. Ja kaiken lisäksi sopii ihan kaiken budjetin matkustajille... Onneksi aika moni suomalainen osaa myös nauraa itselleen, suomalaisuudelle ja heikkouksilleen.

Miksi en siis olisi ylpeä suomalaisuudesta ja Suomesta? Sieltä ei ehkä löydy maailman parhaimpia ruokia, upeimpia rantoja, hienoimpia museoita ja ravintoloita, parasta kulttuuritarjontaa, laadukkaita viinitiloja tai häikäisevää säätä. Mutta sieltä löytyy paljon muuta. Meillä on upea luonto, neljä vuodenaikaa, jokamiehen

oikeus, sauna, kesämökit järven/meren rannalla rantasaunoineen, meillä on juhannus ja joulukokki sekä pikkujoulu, lavatanssit, tangomarkkinat ja eukonkantokisat, meillä on maastohiihto, avantouinti ja pilkkiminen, meillä on salmiakki, pullapitko, mämmi ja kalakukko, meillä on mäyräkoira, kossuvissy, kolmen tähden jallu ja lonkero, meillä on mustikat, metsämansikat, lakat ja pensasmarjat, meillä on huopatossut, Nokian kumisaappaat ja Kuoma-kengät, meillä on kahisevat tuulipuvut, kävelysauvat ja iltapäiväkahvit.

Suomi on Suomi. Erilainen ja siksi omalla tavallaan maailman paras. Ja onhan se tilastojenkin mukaan yksi maailman onnellisimmista maista. Joten kyllä minä olen ainakin ylpeä suomalaisuudestani. Ja siitä, että olemme vähän erilaisia. Ja etenkin siitä, että suomalaisuus mielletään hillityksi käytökseksi, hyväksi koulutukseksi, erittäin vähäiseksi korruptioksi, ahkeruudeksi, sitkeydeksi ja maaksi, jossa yhteiskuntajärjestystä ja ihmisiä kunnioitetaan ja kaikilla on hyvin samanlaiset mahdollisuudet päästä elämässä eteenpäin.

Vaikka olen elänyt aikuiselämästäni pääosan ulkomailla asuen ja tulen todennäköisesti asumaan loppuelämäni niin suomalaisuutta minusta ei saa pois, enkä sitä haluaisikaan. Toki täällä maailmalla vietetyt vuodet ovat varmasti muokanneet minua myös monella tapaa paikalliseen suuntaan mutta suomalaisena tulen aina pysymään. En koskaan lähtenyt Suomesta sen takia, että olisin ollut tyytymätön Suomeen tai säähän vaan lähdin näkemään ja kokemaan maailmaa. Ehkä myös tästä syystä suhteeni Suomeen on täysin positiivinen. Olen ylpeä suomalaisista juuristani.

Teksti:
Miia Junell

Kuva:
Miia Junell jälkikasvu

Editointi:
M.Aaltonen

2019